

Arrest

nr. 83 404 van 21 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 14 maart 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 februari 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 19 maart 2012 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DHONDT, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 16 juni 2011 legde verzoeker samen met zijn Belgische vriendin een verklaring van wettelijke samenwoning af.

1.2. Op 12 augustus 2011 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in functie van zijn Belgische partner.

1.3. Op 10 februari 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie

maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissing werd verzoeker betekend op 13 februari 2012.

Dit is thans de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(...) In uitvoering van 52, §4, 5 lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 12.08.2011 werd ingediend door (...)*

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

-Een document van de VDAB dd. 19.10.2011: Aangezien noch de naam van betrokkene of zijn partner, noch een adres vermeld staan op dit document, kan het niet aanvaard worden als bewijs voor de duurzame aard van de relatie tussen betrokkene en zijn partner.

- Een aankoopbewijs voor een abonnement van "De Lijn" dd. 24.08.2011. Aangezien de naam van betrokkene en die van zijn partner werden met balpen op het betalingsbewijs werd bijgeschreven valt de authenticiteit van deze toevoegingen niet te achterhalen. Betrokken document wordt bijgevolg niet aanvaard als een bewijs voor de duurzame aard van de relatie.

- Een deelcertificaat van de modules van de Vlaamse Gemeenschap. Aangezien op dit document enkel de naam en de geboortedatum van betrokkene vermeld staat, kan het niet aanvaard worden als een bewijs voor de duurzame aard van de relatie.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria. Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. (...).”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In wat als een enig middel kan beschouwd worden, werpt verzoeker de schending op van “de algemene motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsook de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.”

Verzoeker betoogt als volgt, na het citeren van de bestreden beslissing:

“Verzoeker betwist niet dat deze drie hierboven vermelde documenten geen afdoende bewijs vormen van zijn duurzame en stabiele relatie met zijn partner. Dit waren echter niet de enige documenten die hij voorlegde aan de staatssecretaris voor Asiel, Migratie en Maatschappelijke integratie. Verzoeker had tot 11 november 2011 de tijd om bijkomende documenten over te leggen (zie stuk 6 als bijlage), hetgeen hij ook binnen deze termijn deed. Zo legde verzoeker ook een document dd. 24 augustus 2010 voor van Atlas, waarin zijn adres duidelijk staat weergegeven onder de titel personalia’. Uit het document blijkt dat hij toen in 2170 Merksem, [...] woonde (zie stuk 4 als bijlage). Indien men kijkt naar de verklaring van wettelijke samenwoning die verzoeker bij zijn aanvraag voegde (stuk 2), blijkt dat verzoeker en zijn partner mevrouw [V.K.] op dat moment, meerbepaald 16 juni 2011, samen woonden in 2170 Merksem, [...]. Indien men beide documenten in overweging neemt, blijkt dus duidelijk dat verzoeker ten minste sinds 24 augustus 2010 al met zijn partner samen woonde. hetgeen vanzelfsprekend een bewijs vormt van de duurzame aard van de relatie. Verwerende partij liet het echter na om deze documenten te bekijken, en oordeelde bijgevolg op lichtzinnige wijze dat verzoeker geen duurzame en stabiele relatie met mevrouw [V.K.] heeft. Daardoor schond verzoeker het zorgvuldigheidsbeginsel. Zorgvuldig handelen impliceert dat de bevoegde overheid de nodige kennis verwerft over alle relevante (feitelijke) gegevens. d.w.z. alle gegevens die de beslissing kunnen beïnvloeden. Deze feiten moeten zorgvuldig worden vastgesteld en gewaardeerd. hetgeen in casu duidelijk niet gebeurde, aangezien verwerende

partij bepaalde bewijsstukken niet nader heeft bekeken. Verder blijkt uit het voorgaande ook dat tegenpartij een schending beging van de algemene motiveringsplicht, als beginsel van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. doordat tegenpartij in de eerste plaats het nalaat om het document van Atlas (oftewel stuk 4) te vermelden bij de bewijzen die verzoeker voorlegde, en verder doordat totaal niet beargumenteerd wordt waarom dit document geen afdoende bewijs van een duurzame en stabiele relatie zou vormen. Omwille van het voorgaande vraagt verzoeker dan ook de nietigverklaring van de bestreden beslissing.”

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. Artikel 40 bis, §2, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), zoals vervangen door artikel 8 van de wet van 8 juli 2011 tot wijziging van de Vreemdelingenwet wat betreft de voorwaarden van gezinshereniging, luidt als volgt:

“§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben; (...).”

2.4. De bewijslast inzake het aantonen van een duurzame en stabiele partnerrelatie ligt bij de aanvrager en is, bij gebrek aan enig reglementaire bepaling aangaande de bewijsstukken die kunnen overgelegd worden, vrij. De gemachtigde van de staatssecretaris beschikt over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bij de beoordeling van de neergelegde stukken, waarop de Raad enkel vermag een marginale wettigheidstoetsing uit te oefenen.

2.5. In de bestreden beslissing beoordeelt de gemachtigde van de staatssecretaris drie door verzoeker ter ondersteuning van zijn in punt 1.2. bedoelde aanvraag neergelegde documenten. De Raad stelt vast dat verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift stelt: *‘Verzoeker betwist niet dat deze drie hierboven vermelde documenten geen afdoende bewijs vormen van zijn duurzame en stabiele relatie met zijn partner.’*

2.6. Kernpunt van verzoekers betoog is dat de gemachtigde van de staatssecretaris geen rekening heeft gehouden met een ander document dat hij eveneens voorlegde ter ondersteuning van zijn in punt 1.2 bedoelde aanvraag, namelijk *“een document dd.24 augustus 2010 (...) van Atlas”*. Volgens verzoeker volgt uit de lezing van het voormelde document en het in punt 1.1. bedoelde document ter staving van de verklaring van wettelijke samenwoning dat hij en zijn Belgische vriendin op 24 augustus 2010 reeds samenwoonden op het adres vermeld in de verklaring van wettelijke samenwoning die ongeveer een jaar later werd afgesloten.

2.7. Het *“document dd.24 augustus 2010 (...) van Atlas”*, bevindt zich in het administratief dossier. Het betreft een attest opgesteld op onbekende datum door het Huis van het Nederlands te Antwerpen. Hierin wordt geattesteerd dat verzoeker zich aanmeldde op 24 augustus 2010. Op dit attest wordt als verblijfsadres het adres vermeld dat voorkomt op de in punt 1.1. bedoelde verklaring van wettelijke samenwoning. Uit het voormelde document opgesteld door het Huis van het Nederlands te Antwerpen kan hoogstens afgeleid worden dat verzoeker en zijn Belgische vriendin op 24 augustus 2010 samenwoonden op het adres dat in het betrokken stuk vermeld wordt. Te dezen dient er echter op gewezen te worden dat artikel 40 bis, §2, 2°,a van de Vreemdelingenwet vereist dat *“de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond”*. Dit houdt in dat verzoeker dient aan te tonen dat hij minstens sedert 12 augustus 2010 samenwoont met zijn vriendin, aangezien hij een vestigingsaanvraag heeft ingediend op 12 augustus 2011. Het betoog van verzoeker geënt op het *“document dd.24 augustus 2010 (...) van Atlas”* kan derhalve geen aanleiding geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, te meer daar het betrokken document zelfs samengelezen met de in punt 1.1. bedoelde verklaring van wettelijke samenwoning niet aantoont dat verzoeker en zijn vriendin voorafgaand aan de vestigingsaanvraag op een onafgebroken wijze samengewoond hebben op het betrokken adres. Verzoeker heeft bijgevolg geen belang bij zijn kritiek dat er geen rekening gehouden werd met het *“document dd.24 augustus 2010 (...) van Atlas”*.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA